

disse Forhør, siver ud og er gjort til Genstand for Dmtale og Rytter af forskellig Art, og det er ikke i Anstaltens Interesse. En Anstalt, der aarlig erholder saa stor en Understøttelse af Statskassen som Anstalten ved Middelfart, en Anstalt, der i det hele taget har den Betydning som Middelfart Sindsfygeanstalt, maa være saaledes, at den Slags Ting maa gøres til Genstand for Undersøgelse, for at de Rytter, der cirkulere, kunne blive slaaede ned, hvis de ere urigtige, og vedkommende Personer, hvis Betydningerne ere rigtige, kunne blive afftraffede, i hvert Fald saa hurtigt som muligt fjernede fra vedkommende Anstalt. Det offentlige, og ikke mindst de Hjem, der maa sende stakkels sindsbage Menneſter til en saadan Anstalt, maa træve Anstalten ledet saaledes, at de kunne være fuldt forvisjede om, at Patienterne ikke blive mishandlede der, ikke blive Genstand for raa og brutal Behandling. Den Tryghed maa Befolkningen have, og den Tryghed maa vi selvfølgelig ogsaa have her, der i dette Øjeblik staa over for Spørgsmaalet om, hvor vidt man skal bevilge endnu større Midler til Udvidelsen af den paagældende Anstalt. Jeg har tilladt mig at tilstille den højtærede Justitsminister det Materiale, der i den Henſeende staaer til min Raadighed, og jeg vil derfor med denne korte Motivering tillade mig at rette følgende Spørgsmaal til den højtærede Minister:

Finder Justitsministeren ikke, at der, efter hvad der under en offentlig Retssag i Alſens er fremkommen angaaende Behandlingen af Patienter paa Sindsfygeanstalten ved Middelfart, er Anledning til at lade foretage en nærmere Undersøgelse af det paagældende Forhold?

Justitsministeren (M e l l e m a n n):

Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem har stillet til mig, kan jeg let bevare derhen, at jeg naturligtvis erkender, at der bør foretages en saadan Undersøgelse, og den bliver da ogsaa foretaget for Øjeblikket. Det Forhør, som det ærede Medlem sidst talte om, har jeg gjort mig bekendt med, saa vel som med de andre foreløbige Forhører, som ere optagne i Sagen, men de ere ikke tilstrækkelige til at staffe Dvs i Sagen, og tilstrækkelige Beviser i Sagen ville heller ikke kunne finde Sted alene ved Undersøgelse fra Overlægens Side, om ikke af andre Grunde saa alene af den, at flere af de paagældende Personer ikke længere ere i Anstaltens Tjeneste, og hvis de altsaa skulle tages i Forhør, maa det være ved Retssbetjenten paa det Sted, hvor de ere. Den sigtede Mand i Sagen, som den ærede sidste Taler

omtalte, indrømmer dog ikke fuldt ud i alle Tilfælde de Betydninger, der ere fremsatte imod ham. Han indrømmer ganske vist nogle af dem, og man kan ikke sige andet end, at hans Forhold har været utilbørligt i saa Henseende, men han er heller ikke længere i Anstaltens Tjeneste. Smidertid indrømmer han dog ikke de værste Ting. Han indrømmer saaledes nok, at han har taget Patienter i Bryſtet eller Halsen og trykket dem enten mod Bæggen eller Gulvet, men han siger tillige, at han kun har gjort det til Selvforsvar. Det er kun ſket i saadanne Tilfælde, hvor disse affindige Menneſter have villet gaa løs paa ham. Hvad det andet angaar med at kaste Ol paa Patienterne, saa vil han i det mindste i sin Forklaring give det Udſeende af at have gjort det for Spøg, og hvad det angaar med at kaste Vand paa Patienterne, paaſtaar han ligeledes at have gjort det kun for Spøg, og at det var noget, som de endogſaa selv undertiden havde opfordret ham til. Altsaa hans Forklaring i Sagen gaar ikke ud paa at indrømme Rigtigheden af de mod ham fremsatte Betydninger, og naar hans Forklaringer skulle prøves, bliver det altsaa nødvendigt, at der maa optages Forhør over de andre Tjenestekarle, som ſamtidig have været ved Anstalten, og hvoraf flere, som sagt, ikke ere det længere. Saadanne Forhør er man i Begreb med at optage, der er afgaaet Ordre til at optage dem, men Resultatet af Undersøgelserne kan jeg ikke forelægge nu; de ville komme offentlig frem, dersom man finder Anledning til at anlægge Sag mod nogen, og det er jo noget, man ikke tager i Betænkning at gøre, dersom der virkelig fremkommer tilstrækkeligt graverende Oplysninger. D'Herr, ville jo erindre, at der for et Mars Tid siden var et saadant Tilfælde ved Dringe Sindsfygeanstalt, hvor 2 Opsynsbetjente bleve overbeviste om at have mishandlet en sindsfyg; som Følge deraf bleve de tiltalte og straffede ved Domstolene. Noget saadant vil naturligtvis ogsaa finde Sted i dette Tilfælde, hvis der kan oplyses noget imod de paagældende, der kan betegnes som Mishandling. En vis Art af Dvang er naturligtvis ofte nødvendig over for de sindsfyge. At det saaledes kan være nødvendigt energisk at tilbagebevise Forsøg fra de sindsfyges Side paa Overfald eller Angreb paa Opsynsmændene, er vistnok erkendt alle Vegne, og den sindsfyge er jo ingenlunde altid ude af Stand til at lægge et vist Vaand paa sig selv, tværtimod, det er de fleste sindsfyge i Stand til, og de maa nødes til at gøre det, for at der kan være